

DODZIERŻENIE (5) *sb n*

o oraz dwa pierwsze e jasne.

sg *D* dodzierżeniu (1). \diamond *L* dodzierżeniu (4).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Utrzymanie, zatrzymanie, niewypuszczenie (w znaczeniu fizycznym) [czego] (2) : Wfzakoż nie ktore [ryby] zęby maia ale więcey ku dodzierżeniu pokarmu niżli ku zeżwaniu. GlabGad I.*

Szereg: »dodzierżenie i obrona« (1): którzy w dodzierżeniu nam wiary y połfufzeńftwá/ także w dodzierżeniu y w obronie pańftw náfzych/ pod tę niebytność náfzę/ chęci y flufzby znaczne będą nam pokázowác SarnStat 437.

2. *Dochowanie, dotrzymanie tego, do czego jest się zobowiązany, np. wierności, przyrzeczenia itp.; zachowanie w całości [czego] (3) :*

Wyrażenie: »dodzierżenie [komu] wiary i poddańftwa (a. posłuszeńftwa)« (2): Y także wáruiąc/ y wćále záchowuiąc/ kaucią nam o dodzierżeniu wiary/ y poddańftwá od wfzech ftanów wczynioną: która/ iáko fie wyszféy náfifało/ ma bydz od nich poprzyśiężona. SarnStat 437, 437.

Szereg: »zachowanie i dodzierżenie« (1): O iedności záchowániu y dodzierżeniu. SarnStat 110.

Synonimy: 2. dotrzymanie, zachowanie.

Cf DODZIERŻEĆ

ZZie